

நற்றமிழ்

விலை உரு. 20/-

தூயதமிழ் மாத இதழ்

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

மொழியே யினமக்கள் முன்னேற நல்ல
வழியாம் அதனை வளர்! - பாவாணர்

ஆண்டு - க திங்கள் - க தி.ஆ: ௨0௨௩ விடை (15-05-2024)

நிறுவுநர் : தமிழ்மாமணி புலவர் மு. இறைவிழியனார்
ஆசிரியர் : திரு. தமிழ்நம்பி துணையாசிரியர் : இறை. செழியன்

“நற்றமிழ் ஊற்று”

நற்றமிழ் ஊற்று; நறுந்தமிழை ஆய்ந்தாய்ந்து
கற்றார்க்கு நல்லுறவு; கல்லார்க் கொளிவிளக்கு;
தீந்தமிழ்க் கூறு விளைக்கும் திருடரைப்
போந்தெதிர்க்கும் வீற்றிமா; பூந்தமிழ்த் தொண்டாற்றும்
நல்லோர்க்கு நண்பர்; நடுங்காத் திடநெஞ்சர்;
பல்லோர் உவந்தேத்தும் பைந்தமிழ் மாமணி;
ஈக மறவர் இறைவிழியர் சான்றோரின்
ஆகத் திருப்பார் அமர்ந்து!

- தமிழ்மாமணி, புலவர் அராங்க.நபராசனார்

(நற்றமிழ், தி.ஆ. ௨0௨௩, விடை)

வொறுத்தருள்க, துணைநிற்க!

‘நற்றமிழ்’ தொடங்குகையில், தி.ஆ. 2031 விடை 1., 14.5.2000 நாளிட்ட முதல் இதழில் (ஆண்டு - ௧ இதழ் ௧), தமிழ்ப் போராளி புலவர் மு.இறைவிழியனார், ஆசிரியவுரையை, இதே தலைப்பிட்டு எழுதினார். அவ்வுரையில், ‘தெளிதமிழ்’ இதழை உருவாக்கி நிறுவியவர் தாமே என்றும் ஏழு ஆண்டுகள் அந்த இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபின், சில காரணங்களால் அப் பொறுப்பிலிருந்து நீங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால், தம்மை நம்பி ஆண்டுக்கட்டணம், வாழ்நாள் கட்டணம் அணுப்பிய தமிழன்பர்களை ஏமாற்ற விரும்பாததால் ‘நற்றமிழ்’ திங்கள் இதழைத் தொடர்ந்து தம் பொறுப்பில் நடத்த முனைந்துள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

புலவர் மு.இறைவிழியனார் வாழ்ந்த காலம்வரை அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு நற்றமிழ் தொடர்ந்து வந்து, தொண்டாற்றியது. அவர் காலத்திற்குப்பின், ‘சிறந்த அன்னை’ அரியநாயகி இறைவிழியனாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு அவர்கள் இளைய மகன் சா. செழியன் பொறுப்பில் தொடர்ந்து வந்தது. செழியன் வேறு ஊருக்கு மாற்றலாகிப்போன பின்னர், புலவர் இறைவிழியனாரின் மூத்தமகன் பாவலர் சா.இளங்கோவன் பொறுப்பில் நற்றமிழ் தொடர்ந்து வந்தது. இளங்கோ ஐயாவால் அவருடைய உடல்நிலை காரணமாக நற்றமிழைத் தொடர்ந்து கொண்டு வரமுடியாத நிலையில், நற்றமிழ் இதழ் முடங்கியது.

சா. செழியன், அவர் அலுவலகப் பணிநிறைவிற்குப்பின், இன்றைய சூழலில் தமிழின் உண்மையான காப்பிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் குரல் கொடுக்கும் வகையில், நற்றமிழை மீண்டும் கொண்டுவர விரும்பினார்; ‘நற்றமிழ் அறக்கட்டளை’ மூலம் நம் செந்தமிழ் மொழிக்கு ஆக்க வினைப்பாடுகளை உருவாக்க மீண்டும் இதழைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். ஊக்கமும் ஆக்கமும் நல்கித் துணையிருக்க நம் தமிழர் அனைவரையும் அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

இதழ் கிடைக்கப்பெறாத அன்பர்கள், அருள்கூர்ந்து உங்கள் முகவரி, கைப்பேசி எண், மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்குமாறு பணிவுடன் வேண்டுகிறோம். - த.ந.

என்ன செய்யப் போகின்றோம்?

இந்நிலவுலகில் இக்கால் தமிழர் வாழும் நாடு இந்தியா அல்லது இந்திய ஒன்றியம் ஆகும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் குறைந்தது 272 பேர் உள்ள கட்சி அல்லது கட்சிகளின் கூட்டணியால் இந்திய ஒன்றியம் ஆட்சிசெய்யப்படுகின்றது. இந்திய ஒன்றிய ஆட்சியை நடுவண் அரசு ஆட்சி என்றும் கூறுவர். தமிழ்நாடு, கருநாடகம், ஆந்திரம் முதலிய ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மாநிலத் தேர்தலில் பெரும்பான்மை பெறும் கட்சி மாநில அரசை அமைத்து ஆட்சி செய்கின்றது.

தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்கள் மாநில ஆட்சியாளர்களாலும் இந்திய ஒன்றிய ஆட்சியாளர்களாலும் ஆளப்படுகின்றன. தமிழ்இனம் மிகத் தொன்மையானது என்றும் தமிழ்மொழி மூத்த மொழியென்றும் தமிழுக்கு மாறானவர்கள் கூட ஏதோ ஒரு பயன் கருதி அடிக்கடி சொல்லி வருகின்றனர். உலக நாகரிகத்தின் தொட்டிலாகத் தமிழ்மண் இருந்திருக்கின்றது என்று தொல்லியல் சான்றுகளும் மொழியியல் ஆய்வாளரும் கூறுகின்றனர். தமிழ்மொழிக்கும் தமிழர்க்கும் ஒரு சிறப்புமிக்க வரலாறு, இலக்கியங்கள், பண்பாடு, நாகரிகம், மரபுகள் முதலியவை உண்டு.

வரலாற்றில் என்றும் இல்லாத வகையில் இக்காலத்தில் தமிழினமும் தமிழ்மொழியும் உரிமை இழந்த நிலையில் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக இல்லை. தமிழ்நாட்டில், தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழி கல்விமொழியாக இல்லை. தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழி வழக்குமன்ற மொழியாக இல்லை. தமிழ்நாட்டில் தமிழ் முன்னோர் கட்டிய கோவில்களில் தமிழர் தாய்மொழியில் வழிபாடு செய்ய முடியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் அலுவல்களுக்கு நடத்தப்படும் தேர்வுகளில் தமிழ்மொழி தேர்வுமொழியாக இல்லை. தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிடப்படும் திட்டங்களின் பெயர்கள் புரியாத அயல்மொழிப் பெயர்களாக உள்ளன.

நாய சங்கிதா, சுரக்க சங்கிதா, பாரத சங்கிதா, வந்தே பாரத, நிதி ஆப்கே நிகத், கேலோ இந்தியா, அபிநயா, யோசனா, போசனா - இப்படி எல்லாம் கூறப்படுபவை ஒன்றிய அரசின் திட்டங்களின் பெயர்கள் என்கிறார்கள்! இவை இந்திய ஆட்சியாளர்களின்

மொழித்திணிப்பு வெறியையே வெளிக்காட்டுகின்றன. பல்வேறு மக்களினத்தைக் கொண்ட நாட்டில் அந்தந்த மக்களுக்குப் புரியும் வண்ணம் அவர்கள் தாய்மொழியில் திட்டங்களின் பெயர்கள் இருக்கவேண்டாவா?

இவர்கள் இப்படிப் பரவலாக மொழித்திணிப்பு செய்கிறார்கள் என்றும் இந்தித் திணிப்பை என்றும் எதிர்ப்போம் என்றும் கூறி மக்களின் ஒப்போலைகளைப் பெற்று மாநில ஆட்சியிருக்கையில் அமர்ந்தோர் என்ன செய்கின்றனர்? தொடர்ந்து இந்தித்திணிப்பு நடந்துவரும்போது, ஏதோ ஓரிடத்தை அவ்வப்போது காட்டி எதிர்ப்பதாக நடிக்கின்றனர். இன்னுஞ் சொன்னால், 'வந்தே பாரத்' என்று கூறி இந்திய ஒன்றிய அமைச்சருடன் சேர்ந்து வண்டிக்குப் பச்சைக்கொடி காட்டுகின்றனர். 'கேலோ இந்தியா' என்று சொல்லி ஒன்றிய அமைச்சருடன் கூடிக் களித்து விளையாட்டு நடத்துகின்றனர்.

இதைவிட வெட்கக்கேடு என்ன என்றால் ஒன்றிய அரசு தொடர்ந்து இந்தியைத் திணிக்கிறதென்றால், இவர்கள் ஆங்கிலத் திணிப்பாளர்களாகத் தமிழழிக்க முனைகின்றனர். திராவிட 'மாடல்', நம்ம 'சுகூல் பவுண்டேசன்', 'ஏப்பி சிரீட்டு' இன்னும் பல, அவற்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. தமிழறிஞரும் தாய் மொழிக்காகக் கவலைப்படுவோரும் எவ்வளவோ எடுத்துச்சொல்லியும் கேட்கவில்லை! மதுரை உயர்நயன்மன்றமும் கூட அறிவுறுத்தி விட்டது; கேட்டாரில்லை!

தமிழில் பெயர் பலகை வைக்காத நிறுவனங்கள் மீது நடவடிக்கை:

திராவிட மாடல் என்பதில் 'மாடல்' என்பதற்கு இணையான தமிழ் சொல்லை பயன்படுத்தலாமே?

மதுரை ஐகோர்ட்டு நீதிபதிகள் கேள்வி

மதுரை, ஜூன் 25-
திராவிட மாடல் என்பதில் உள்ள மாடல் என்ற
தரவிட்டது.
ஆனால் பலமாதங்கள் ஆகி
எங்கெங்கே திராவிட மாடல்
தார்.
திராவிட மாடல்

சொல் என்ன? அந்த தமிழ் சொல்லை பயன்படுத்தாமல் ஏன் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்த துறையர்கள்? முற்றிலும் தமிழிலே பயன்படுத்தலாம்" என

தினத்தந்தி 25-1.2023

இனி, செய்தித்தாள், ஒளிஊடகங்களின் தமிழழிப்புச் செயற்பாடுகளின் கொடுமைகள் மிகுதி. தமிழ்மொழியையும் தமிழினத்தையும் காக்கத் தனித்தமிழ்நாடு கேட்ட சி.பா. ஆதித்தனாரின் 'தினத்தந்தி' முதலிய எல்லாத்தமிழ் இதழ்களும் ஒளி ஊடகங்களும் இந்திய ஒன்றிய அரசின் இந்தித் திட்டப் பெயர்களை

அப்படியே வாந்தி எடுக்கின்றன. இந்தக் கொடுமையைப் பாருங்கள்:

கடலூர், விழுப்புரம், கள்ளக்குறிச்சியில்

நிதி ஆப்கே நிகத் நிகழ்ச்சி

29-ந்தேதி நடக்கிறது கடலூர், ஏப்.26-
 தொழிலாளர் வருங்காலவைப்
 புந்தி மற்றும் இதர விதிகள் சட்டத்தின் கீழ் முதலாளிகள்,
 ஊழியர்கள் மற்றும் ஓய்வூதியதாரர்களின் குறைகளை நிவர்த்தி

தினத்தந்தி 26.04.2024

இவையெல்லாம் தொடரக் காரணம் என்ன? எதிர்ப்பின்மையே காரணமாகும். தமிழர் உண்மையில் தமிழராக இல்லை. உருவத்தால் நடை உடை செயற்பாடுகளால் அப்படித் தெரிகின்றனர். தமிழர் குடும்பங்கள் சிலவற்றில் தமிழே தெரியாத தலைமுறை தலையெடுத்திருக்கிறது! அவர்கள் தமிழ்வழியில் படிக்கவில்லை; தமிழை ஒரு மொழிப் பாடமாகக் கூடப் படிக்கவில்லை; வீட்டிலும் தமிழில் பேசுவதில்லை. பிள்ளைகள் / இல்லங்களின் பெயர்கள் தமிழில் இல்லை. குடும்ப நிகழ்வுகள் / விழாக்கள் இவற்றிலும் தமிழ் இல்லை இப்படிப்பட்ட குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை வரவர கூடிக்கொண்டே போகிறது! ஒருமொழிவைத்து உலகாண்ட இனம், உருத்தெரியாமல் கரைந்துகொண்டிருக்கிறது!

இப்போது தமிழர் என்று நாம் நம்பும் மாண்புமிகு முதல்வர் அரங்கசாமியார் ஆட்சியில் தமிழே இல்லாத கல்விமுறையே புதுச்சேரியில் நடைமுறையில் உள்ளது. தமிழ்நாட்டிலும் பெரிய வேறுபாடில்லை.

இவையுந் தவிர, உலகத்தில் முதல் தாய்மொழியைக் கண்ட இனம், சோற்றுக்கும் துய்ப்புக்கும் தாய்மொழியை விற்றுத் தொலைக்க முனைகிறது! போலித் துய்ப்புகளுக்கும் பொய் நாகரிகத்திற்கும் இத் தமிழ்மக்கள் இரையாகி வருகின்றனர்!

எஞ்சியுள்ள தமிழ் இளையோரும், தமிழ் தமிழர் நலன் குறித்து உண்மையில் கவலைப்படுவோரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்! இந்த இழிநிலைகளை மாற்ற என்னசெய்யப் போகின்றோம்?

- த.ந.

அமைதியான அறிஞர் அரங்க நடராசனார்!

தமிழறிஞரும், யாப்பறி புலவருள் முதன்மையானவருமாகிய அரங்க. நடராசனார் அமைதியே உருவாக விளங்கியவர். அவர், 'சந்தப்பாமணி', 'ஈறுதொடங்கி (அந்தாதி)ச் செல்வர்', 'நல்லாசிரியர்', 'தமிழ்மாமணி' முதலிய பல பட்டங்களால் பாராட்டப் பெற்றவர். 'நற்றமிழ்' நிறுவுநர் புலவர் மு.இறைவிழியனாருடன் தொடக்கப்பள்ளியில் படித்த காலம் முதல் இடையறா அன்புடன் பழகியவர்.

சிறந்த தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிய அரங்க.நடராசன் ஐயா தமிழ், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மும்மொழிகள் அறிந்தவர். அவர் இலக்கிய இளைஞர், புலவர் பட்டங்கள் பெற்றவர். தமிழில் மிகச்சிறந்த பாவலராகத் திகழ்ந்த இவர் சிறந்த நூல்கள் பத்துக்கும் மேல் எழுதியிருப்பவர், 'மரபும் பாடலும்', 'பஞ்சவிடு தூது', 'இருளும் ஒளியும்' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும். இவற்றோடு, முனைவர் இரா.திருமுருகனாரின் 'சிந்துப் பாவியல்' ம.இலெ.தங்கப்பாவின் 'ஆந்தைப் பாட்டு' முதலிய நூல்களுக்கு உரை வரைந்திருக்கின்றார்.

தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தில் இவரைப்போல் பல்வகை யாப்பறிவிலும் தெளிவு பெற்ற யாப்பறி புலவர்களை எண்ணிக்காட்டுதற்கு ஒருகை விரல்களே தேவையில்லை' என்று அரங்க. நடராசனாரை முனைவர் இரா. திருமுருகனார் பாராட்டியிருக்கின்றார். தலைசிறந்த தனித்தமிழ்ப் பாவலரான ம.இலெ,தங்கப்பா, 'சீரிய இலக்கிய இலக்கணப் புலமை பெற்றிருப்பதோடு உயிர்ப்புமிக்க விழிப்புணர்வுப் படைப்பாளராகவும் திகழ்வோர் மிகச்சிலரே. அம் மிகச்சிலருள் சிறப்பிடம் பெற்று நிற்பவர் அரங்க.நடராசனார்' என்று சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

அவருடைய 83ஆம் பிறந்தநாளில் புதுவைத் தனித்தமிழ்க் கழகம் அவருக்கு விழாவெடுத்துப் பாராட்டியது. 'தெளிதமிழ்', நற்றமிழ் இதழ்கள் வெளியீட்டில் துணையிருந்தவர் அரங்க. நடராசனார் ஆவார். 13.4.2024இல் மறைந்த ஐயாவின்

நினைவைப்போற்றி அவர் குடும்பத்தார்க்கு நற்றமிழ் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

அரங்க நடராசன் ஆழமைதித் தோற்றம்
திரங்க லறியாப் பணியர்! - உரங்கொள்
எழிற்றமிழ் வல்லபல் யாப்பறிந்த ஐயா
செழிதமிழ்ப்பா ஏதினியே செப்பு.

தமிழறிமா விழுப்பரையனார்!

அரசுஊழியர் பணிசெய்த விழுப்புரம் விழுப்பரையனார், பெரியார் கொள்கைகளைப் பேசிப் பரப்பும் பணியும் செய்தார் என்பதை அவர் அலுவலக அதிகாரிகளும் அறிவர். அவர், தனித்தமிழ்ப் பற்றாளராகவும் தனித்தமிழ் பரப்புநராகவும் இருந்தார். பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார், மாமறவர் பழ.நெடுமாறன் போன்ற தலைவர்களோடும் தமிழறிஞர்களோடும் நெருங்கிப் பழகி அவரால் இயன்ற பொருளுதவியும் செய்து வந்தார்.

தமிழும் தமிழினமும் தமிழ்நாடும் விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதில் அசைக்கமுடியாத உறுதியுள்ளவராக இருந்தார். தமிழ்மொழி இன நாட்டு நலன்களுக்காக நடந்த போராட்டங்களில் பங்கேற்றார். தம் குடும்ப உறுப்பினரையும் தம் கொள்கையோடு ஒத்தவராக வளர்த்தெடுத்துத் தமிழ்த்தொண்டில் தோயவைத்த பெருமைக்குரியவராக விளங்கினார்.

தமிழீழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் துணைதரவாகப் பல்வேறு வகைகளில் பாடாற்றினார்; அதன் விளைவாகக் காவல் துறையின் நெருக்குதல்களையும் நேர்கொண்டார். எந்தநேரமும் கொள்கையோடு தொடர்புடைய பேச்சாளராகவும் செயலாளராகவும் இருந்த விழுப்பரையனார் தம் 83ஆம் அகவையில் 21-7-2022 அன்று நமைவிட்டுப் பிரிந்தார். அவருடைய வீரம்மிக்க தமிழ்த்தொண்டின் நினைவைப் போற்றி, அவர் குடும்பத்தார்க்கு நற்றமிழ் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கின்றது.

தமிழரிமா கொள்கைத் தளர்வில்லாக் குன்றம்
இமிழுலகில் ஓங்கியுயர் இன்றமிழ் நாட்டின்
விடுதலையே எண்ணி விழுப்பரையன் வாழ்ந்தார்
ஒடுங்காதே வீரத் துயர்ந்து.

இசைவாணரை இழந்தோம்!

‘தென்மொழி’ அன்பரான பாசூர் சிவானந்தம், தனித்தமிழ் ஈடுபாட்டு உணர்வால் தம் பெயரைச் சிவமகிழ்நன் என்று மாற்றிக்கொண்டவர். பாவேந்தர், பாவலரேறு பாடல்களை இசையுடன் நன்கு பாடுவார், அதனால் அவரை இசைவாணர் என்றே அன்பர்கள் அழைத்தனர்.

கடலூர் பாசியம் தெருவில் ‘தென்மொழி’ இயங்கிய காலத்தில், பெயர் பெற்ற ஓர் எழுத்தாளரின் நெருங்கிய உறவுக்காரர் ஒருவர் பாவலரேறு ஐயாவுக்குத் தொடர்ந்து தொல்லை தந்துவந்தார். அருகிலுள்ள ஊர்களிலுள்ள தென்மொழி அன்பர்கள், ஐயாவின் அழைப்பை ஏற்று, 29.7.69 அன்று மாலை அங்குக் கூடி அந்த ஆள் அஞ்சும்படிக் கடுமையாகப் பேசி எச்சரித்தோம். அந்த நிகழ்வின் போதே நம் இசைவாணர், தென்மொழி அன்பர் பலருக்கும் அறிமுகமானார்.

அதன்பின் அடிக்கடி புதுவையில் பல தமிழ், தமிழர் நலன்நாடும் நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றுப் பணியாற்றியிருக்கின்றார். தமிழினத் தொண்டியக்கத்தின் உறுப்பாண்மையராகவிருந்து திறம்படச் செயலாற்றியவர். பாசூரில் அருளியாரின் “மொழியியல் உரைகள்” நூல்கள் அச்சிடும் போது உடனிருந்து உதவியவர். ‘நம் குறள்மறை கூறும் இல்வாழ்வு-இன்பியல்’ உரைநூல் வெளியீட்டுக்கு உதவியவர் அவரே. தமிழுணர்வு மிக்க இசைவாணர் நோய்த் தாக்குதலால் 21-4-2023 அன்று நமைவிட்டுப் பிரிந்தார். நற்றமிழ் மீண்டும் வருகின்ற இந்த நேரத்தில், அவர் குடும்பத்தார்க்கு நம் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இனியர் இசைவாணர் எம்சிவா ஐயா
தனித்தமிழ்த் ‘தென்மொழி’ தந்த தனித்தொடர்பால்
செந்தமிழ்த் தொண்டினில் சேர்ந்திருந்தார் இன்குரலை
எந்தநாள் கேட்போம் இனி.

ஒழுக்கமும் - நடையும்!...

- பேராசிரியர் அருளியார்

உய்: வளைவுக் கருத்துவேர்

உய்த்தல் = சூழ்தல், (= சூழ ஆராய்தல்)

“உய்த்துக்கொண்டு உணர்த்தலோடு நாடி”

(தொல். பொருள்: 656. 21 இளம்.)

உய்த்தலிற் பொருண்மை = கருதிய பொருள் தெளிவாகப் புலப்படுமாறு எளிய சொற்பெய்து (வளைவுறுத்தியுரைப்பதாகிய) குணஅணி.

“கருதிய பொருளைத் தெரிவுற விரித்தற்

குரியசொல் லுடைய துய்த்தலில் பொருண்மை”

(தண்டி: 122)

உய்த்தல் = (வளைத்தல் > விற்றல்)

கருதுக : வய் (வளைவுக்கருத்து வேர்)

வய் > வெய் > விய் > வியல் > வில்: (வளைவுற்றிருக்கை
= வளைவுறு உரு) வளைவுத் தோற்றக் கருவிப் பெயர்.

ஒ.நோ: வில் (= வளைவு) > வில் + ஐ > விலை = மாறு
= விற்பு. (ஒ.நோ: பண்டமாற்று)

முறு (வளைவு) முறு > முறுகு > முறுக்கு.

முறு > முற்று > முற்றுகை = வளையச் சூழ்தல்.

முறு > அம் > முறம் முறு > முறை.

முறு > (மொறு) > மறு (வளைவு)

(ஒ.நோ: மறுகால்; மறுபடியும்) மறு > மறுகு = நெறி.

மறு > மாறு = விற்பு

வில் > வில் + பு > விற்பு விற்பு + அனை > விற்பனை
உய்த்தல் = விற்றல்.

“உணங்குதிறம் பெயர்த்த லெண்கல் அமிழ்தம்

குடபுல மருங்கின் உய்ம்மார் புள்ளோர்த்து”

(அகம்: 207:2-3)

(உய்த்தல் = ஒழுகி வருதல்)

“பொன்னினைப் போல் போற்றிக்

காத்துய்க்க உய்யாக்கால்” (ஆசாரக்: 95)

உய் > உயி > உழி உழி + ஐ > உழியை > உழிஞை.

உழிஞை = முடக்குற்றான் (முடக்கு + உற்றான்) கொடி.

(முடக்குற்றான் > முடக்கொற்றான் > முடக்கொத்தான்)

“நுண்கொடி உழிஞை வெல்போர் அறுகை”

(பதிற்றுப் :44:10)

“பொலங்குழை உழிஞையொடு பொலியச் சூட்டி”

(புறம்: 50:4)

(ஒப்பக் கருதிப்பார்க்க:)

(தமிழகப் போர்வரலாற்றுள் பதிவுற்றுள்ள பண்டை மரபுச் செய்தி)

உழிஞை மாலை = 1.உழிஞைப் பூ மாலை சூடிக்கொண்டு மாற்றாரது ஊர்ப்புறஞ் சூழ்ந்து படை வளைப்பதைக் கூறும் ஒரு சிற்றிலக்கியம். (காண்க: முத்துவீரியம்:1076)

2. பகையரண் வளைப்போர் சூடும் மாலை (பெப். அக.)

உழிஞையன் = பகைவர் மதிலரண் வளைப்போன்

“இலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி உழியஞையன்”

(பதிற்றுப்: 56:5)

உழிஞையார் = பகைவர் மதிலரணை வளைப்போர்

“உழிஞையார் விழிநெருப்பை” (புற. வெண்: 105:1)

உழிதருதல்: 1. சுற்றித் திரிதல் (பதிற்றுப்: 62: 7. மதுரைக்: 383)

2. உலவுதல் (ஐந். எழு: 57)

3. அலைதல் (காரைக். அந்: 54)

உய் : வளைவு

உயவுதல் : (வளைதல் > வளைந்தியலுதல்) அசைதல்

“உயலுங் கோதை ஊரல்அம் தித்தி” (பதிற்றுப்: 52:17)

உய் :

உய் + அவு > உயவு

உயவுதல் = (சூழ்ந்து) ஆய்ந்து உண்மையறிதல், சூழ்வு ஆரக் கேட்டறி, விளங்குதற்கெனக் கேள், வினவி ஆராய்தல்.

“கையறு நெஞ்சிற்கு உயவுத் துணையாக” (ஐந். 471)

“வயவுறு நெஞ்சத் துயவுத் துணையாக” (அகம்: 338:11)

ஐயறுத் தறிவுறு! (ஐ + அறுத்து + அறிவு + உறு)

“தாம் கேட்டது உயவாது ஒழிவார்
ஒருவரும் இல்லை” (பழமொழி. நா: 308)
உயவுத் துணை : (உயாத் துணை) = ஒன்றை வினவ ஆராய்தற்
கேற்ற துணை.

“சுரஞ்செல் மாக்கட்கு உயவுத் துணையாகும்” (குறுந்: 207)
“பெயற்படை கொள்ளார்க்கு உயவுத்துணையாகி”
(அகத் : 343:14)

(கருதுக : உய் : வளைவு
உய் + அவு > உயவு > உயவை = நீர் ஊறுங் கொடிவகை.
(ஒ.நோ : கொடு = வளைவு. கொடு + இ > கொடி)

உயவு > உயாவு
உயாவுதல் = 1. வினவிக் கேட்டறிதல்
“அன்னவை கண்டு உயாவுதலும்” (கம்பரா: 6, 23, 28)
2. ஆராய்தல் (பெப். அக.)

உயாத்துணை (உயவுத் துணை) : ஒன்றை வினவி ஆராய்தற்கேற்ற
துணை.

“வயாத் தீர்வதற்கோர் உயாத் துணை இன்றி”
(பெருங்: 4, 3, 140)

உயவு > உயாவு > உசாவு
உசாவுதல்: சூழ்ந்து ஆய்ந்து உண்மையறிதல், வினவியறிதல்,
வினவியாராய்தல்.

“ஒரு சிறை நெஞ்சொடு உசாவுங் காலை”
(தொல். பொருள்: 201. இளம்.)

“தங்கருமம் உசாவுவாரை உணர்ந்து” (இறை. அகப்: 22.உரை)
உசாவுதல் = அளவளாவுதல் (பெப். அக.)

“உற்ற வருத்தம் உசாஅத் தன் கேளிரைக் காணக் கெடும்”
(நாலடி : 201)

உசாவு = ஆய்வு “உசாவு கேட்க” (பெப். அக.)

உசாவு + அடி உசாவடி = ஆராயும் இடம்

“சாதிவரி இனவரி வெட்டிவரி மற்றும் உசாவடியில்
கட்டும் வரிகளும்” (தெ. இ.க.: 17, 512)

உய் > உயவு > உயா. (ஒ.நோ: நிலவு > நிலா,

களவு > களா)

உயா > உசா = ஆராய்ச்சி, ஆராய்கை.

“வாயில் உசாவே தம்முள் உரிய”

(தொல்.பொருள்: 302. இளம்)

“சூழ்ச்சி உசாவே தேர்ச்சி” (பிங்: 1819)

வளைவுக் கருத்து வேர்களில் ஒன்றான “உய்” என்பதினின்றி
தோன்றியுள்ள உயக்கு - உயக்கம் - உயங்கு - உயங்கல் - உயவல்
- உயா - உயாவுறுதல் - உயவர் - உயவுதல் - போலும் சொற்கள்
பலவும் - துயரம், வருத்தம், தளர்ச்சி என்றவாறான பொருள்களில்
விளர்ந்து உருவாகியுள்ளமையும் - இப் பொருட்பேறுகள்
யாவினும் அநே வளைவுக் கருத்துக்குரிய பிற வாகிய
வேர்ச்சொற்கள் வழியேதாம் தோன்றியுள்ளன எனும் மொழியியல்
உண்மையினை நன்கு விளங்கிக்கொண்டு மேற் செல்லல் ஈண்டுத்
தேவைப்படுவதாகவுள்ளது!

1. துய் : வளைவுக்கருத்து வேர்

துய் > துய் + அக்கு > துயக்கு > + அம் > துயக்கம் =

சோர்வு

துயக்கன் = மனத் திரிபைச் செய்பவன்

“துயன் துயக்கன் மயக்கன்” (திவ். திருவாய். 1: 9, 6)

துயக்குதல் = தளர்ச் செய்தல்.

துயக்கு = 1. சோர்வு. “துயக்கிலன்” (கம்பரா. தடாக: 26)

துயக்குதல் = தளர்ச் செய்தல்.

துயக்கு = 1. சோர்வு. “துயக்கிலன்” (கம்பரா. தடாக: 26)

2. மனமயக்கம் “துயக்கற வுணர்ந்து” (மணிமே: 27:4)

3. வருத்தம் “துயக்கறுத்து எனையாண்டு கொண்டு”

(திருவாச: 30:7)

4. மனத்திரிபு “இவையவன் துயக்கே”

(தி. திருவாய்: 1:3:9)

துயக்கு > வலுக்குறைவு (சாம். அக.)

துய் + அல் > துயல்

துயலுதல் = அசைதல்.

“துயல்கழை நெடுங்கோட்டு” (சிறுபாண்: 263)

துயல்வருதல் = அசைதல். “துயல் வருஉம் ஆரம் போல”

(சிறுபாண்: 2)

துயவு = அறிவின் திரிவு.

“துயவுற்றேம் யாமாக” (தொல். சொல். 368. சேனா)

“துயவு என் கிளவி அறிவின் திரிபே” (தொல். சொல். 851)

துய் + அர் > துயர் > துயர்தல் = வருந்துதல்

“ஆனாது துயரு மென்கண்” (அகம்: 195)

துயர் = துன்பம். “உலைப்பெய் தடுவது போலும் துயர்”
(நாலடி: 114)

துயரடி = துன்பம் (யாழ்.அக)

துயரம் = மனவருத்தம்.

“தணிவருந் துயரஞ் செய்தான்” (அகம்: 278)

துய் > தொய்.

தொய்தல் = (வளைவுறுதல்) தொய்யுதல்.

1. இளைத்தல்

2. சோர்தல். “தொய்யுமான்போல” (விறலிவிடு: 407)

3. துவளுதல். “தொய்யுமரவணைக்குள்” (திருப்புகழ்: 1173)

தொய்யல் = 1. சோர்கை.

“அறியாத் தொய்யற் சிந்தை” (கம்பரா. ஊர்தே: 18)

2. துன்பம் (சூடா)

தொய்யவிடுல் = தளரவிடுதல் தொய்வு = தளர்ச்சி

2. துய்: வளைவுக் கருத்து வேர்

துய் > துயல் > துல் > துள்

துள் + அக்கு > துளக்கு = 1. அசைவு

“துளக்கிலா விளக்கை” (தேவா: 13:6)

2. வருத்தம்.

“மாமயிலாடி நாடகந் துளக்குறுத் தனவே” (சீவக: 156)

துளக்குதல் = 1. அசைத்தல். “துளக்கி நோக்கி” (சீவக: 1881)

(வளைவுக்கருத்து அடிப்படையில் >)

2. வணங்குதல் “முனைவற்றொழுது முடிதுளக்கி” (சீவக: 2353)

துளக்கு + அம் > துளக்கம் =

1. அசைவு

2. மனக்கலக்கம்

“துளக்கமிலாதவர் தூய மனத்தார்” (நாலடி : 189)

துளங்குதல் = 1. அசைதல்

“துளங்கிமில் நல்லேற்றினம்” (கலித் : 106)

2. வருந்துதல்

“துளங்கா தாங்கவள் உற்றதை யுரைத்தலும்”

(மணிமே: 22 :8)

3. தவிர்தல்

“கடுகணை மருதலோடுந் துளங்கினான்”

(கம்பரா. முதற்போ: 132)

துள் : துள் + அர் > துளர்

துளர் > தொளர் > தளர். (உகர - ஒகர - அகரத் திரிபு)

தளர்தல் = (வளைதல் > கட்டுக் குலைதல்). நெகிழ்வுறுதல்.

கருதுக : தளர்ச்சி (புறம்: 17:31. சிலம்பு: 13:94.

தளர்தல் (மலை : 371)

தளர்ந்தற்று : “ஆற்றின் நெறி தளர்ந்தற்றே” (குறள்: 716)

தளர்தல் : நெகிழுதல் : தவறிவிழுதல்

தளர்நடை (பெரும்: 250. ஐங்: 403:5. சிலம்பு: 23:86)

தளர்வு (புறம்: 375:2. தளர்வு > தளர்பு (அகம்: 66:17)

தளர்முலை (கலி: 22:17. ஐந். எழு. 47:3 கைந்நிலை: 48:3)

3. வய் : வளைவுக்கருத்து வேர்.

வய் : > வயல் > வல்

வல் > வள் > வள் + ஐ > வளை.

வய் > வாய் > வாய் > வார் = (வளைவு).

வார் > வார் + உ > வாரு > வரு (வளைவு)

வரு > வரு + இ > வரி = (வளைவு)

வரி = கோடு.

“நுண்ணிய வரியொடு திரண்டு... கண்” (சீவக: 1702)

வரு > வருது > வருந்து.

வருந்துதல் = துயருறுதல். “வருந்தினார்க்கு” (குறள்: 1131)

மெலிதல். “வாணுதல் மேனி வருந்தா திருப்ப” (மணி: 23:62)

வருது > வருத்து = (வளைவி)

= வருந்தச் செய்தல்

வருத்தம் = துன்பம், துயரம்.

“செலினே வருத்துறும்” (கலி: 146:47)

வருத்தல் = வளைத்தல்

“வருத்தவளை வேய் அரசர் மாமுடியின் மேலாம்

வருத்த வளையாத மூங்கில் - தரித்திரமாய்

வேழம்பர் கைப்புருந்து மேதினியெல் லாந்திரிந்து

தாழும்அவர் தம்மடிகீழ்த் தான்” (நீதி வெண்பா: 7)

(இப்பாடலுள் பயிலப்பெறும் வருத்தம் எனும் சொல் வழுங்கும் வளைவுக் கருத்தாளுமைத் தொடர் நீட்சியின் பதிவு இழையினைக் கூர்த்த நுண்ணுணர்வால் உய்த்தறியவியலும்!)

வரு > வரு + ஐ > வரை = 1. கோடு. 2. கைவரை (சூடா)

வார் வார்த்தல் = (வளைய வீழ்தல்) ஒழுகுதல்.

“நெய்வார்ந் தனைய” (சீவக: 1697)

வார்த்தல் = ஊற்றுதல். “கிண்ணத்தில் வார்த்தளிக்க”

(சிவரக. கணபதியு. 13)

வார்காது = வடிகாது.

“வார்காது தாழ்ப் பெருக்கி” (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 13)

வார்ப்பு = ஒழுக்குகை, உருக்கி வார்க்கை

“வார்ப்பி னமைத்த யாப்பமை யரும்பொறி”

(பெருங். இலாவண: 18:24)

வார் : (வளைவு)

வார் + அணம் > வாரணம் = சங்கு (பிங்)

“வாரணத்து வாயடைப்ப” (இரகு. நாட்டுப்: 43)

வார் > வாரணம் = கடல் (பிங்.)

“வாரணம் சூழ் புவி” (தனிப்பா: 11:167. 414)

வார் > வார் + இ > வாரி = கடல் (பிங்.)

வாரி = மதிற் சுற்று

“வடவரை நிவப்பிற்குழ வாரியாப் புரிவித்து”

(கந்தபு. அசுரர்யாக. 36)

வார் > வார் + அணம் > (வார் + அணன்) > வாரணன் > வாருணன் > வருணன் = நெய்தல் நிலத்துக்குரியவனும் - மழைக்குத் தொடர்புடையவனும் ஆகிய கடவுள்.

(Varunan : The god of Ocean and of Maritime tracts, also of rain)

“வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்” (தொல்.பொருள்: 4)

வார் : (வளைவுக் கருத்து)

வார் + அணம் > வாரணம். சங்கு. (அங்கு = வளை, கருதுக : அங்கு > சங்கு) வள் > வள் + ஐ > வளை = சங்கு.

(காண்க : “வால்வளை ஞரல்” (திருமுரு: 120)

“வாரணத்து வாயடைப்ப” (இரகு. நாட்டு: 43)

சங்கு ஒலிப்பது போன்று பொழுது அறிந்து கூவும் சேவல் (கோழிச்சேவல்) “வாரணம்” என்னப் பெற்றது.

வாரணச் சேவல் (பரி: 5:64)

வாரணம் = காட்டுக் கோழி, கானங்கோழி

“பொறி மயிர் வாரணம் பொழுது அறிந்து இயம்ப” (புறம்:398:4)

“பொறிமயிர் வாரணம் குறுங்கூ விளிப்ப” (மணி: 7:116)

மேலுங் காண்க : வாரணம் : காட்டுக்கோழி.

(அகம்: 64:9, 192:7)

சங்கொலியொப்ப நீளிதாக ஒலியெழுப்பும் யானையும் “வாரணம்” எனும் சொல்கொண்டு சுட்டப்பெற்றது.

(காண்க: அகம்: 172:1) “புகர் முக வாரணம்” (மணி: 7:115)

வார் : (வார்தல் = வளைய வீழ்தல் >

கருதுக : “வார்புனல்” (பரி: 81) வார்பெயல் (அகம்: 324:5)

“வார்வெள்ளருவி” (பரி: 17:40)

(உம் > ஓய் > அய் (அயும்பு > அசும்பு)

அசும்புதல் = வடிதல், ஒழுகுதல். “அசும்பு தேன்” (சீவக: 621): (இடைவிடாமல்) ஒழுகுதல்.

“அசும்பும் அருவி அருவிடர்ப் பரந்த” (பரி: 21:52)

“இடையறாது ஒழுகும் அருவி” (பரிமே.)

“வார்ந்துகு சின்னீர்” (பெரும்: 340)

“வடிந்து சிந்தும் சிலநீர்” (நச்சர்)

“வாரசம்பு ஒழுகும்” (புறம் : 114:5)

வய் : வளைவுக்கருத்து வேர்.

வய் > வாய் > வாய்கு > வாகு. வாகு > வாங்கு.

(ஓ.நோ : பாகு > பாங்கு. வாங்குதல் = வளைதல்.)

(:பிறனொருவனிடமிருந்து - அடுத்திருக்கும் ஒருவன் ஒன்றனைப் பெறும் வினையின்போது - பெறுவோனின் கையமைவு வளைவுற்றிருக்கும் தோற்றத்து அடிப்படையிலேயே அப்பெறுகைவினை “வாங்குதல்” எனும் வளைதற் கருத்தடிப்படைச் சொல்லால் வினைப்பெயர் பெற்றுளது!)

அதுவேபோல், கொடுத்தலின்போது (கொடு = வளைவு) கொடுப்போனின் கையமைவு - அதனைப் பெறுவோனை நோக்கி ஏந்துதலுற்ற வளைவிலான தோற்றத்து நிலைமையால் - “கொடுத்தல்” என்றவாறான வளைதற் கருத்தடிப்படைச் சொல்லால், வினைப்பெயர் பெற்றுளது!

கொடுத்தலும் - வாங்குதலும் வளைதல் எனும் கருத்து அடிப்படையினை உடையனவே! “கொடுப்பு”, மேற்புறத்தினின்று கீழ்நோக்கிய கையின் வளைவுக் காட்சியமைவுடையது! வாங்குகையோ, - கீழ்ப்புறத்தினின்று மேலோக்கியேந்திய கையின் வளைவுக் காட்சியமைவுடையது!)

வாங்கல் = வளைவு (சூடா)

வாங்குதல் = 1. வளைத்தல் (சூடா)

கொடுமரம் வாங்கி (கல்லா: 4)

2. முறித்தல்

“வேழம்..... கரும்பின் கழை வாங்கும்” (கலித்: 40)

வாங்கு = வளைவு. (நாமதீப : 768)

வாங்கரிவாள் = வளைந்த அரிவாள் வகை

(செ.ப.க.த.அக. 3575)

வாகு > வாங்கு

வாகு > வாக்கு

வாக்கிய = வடித்தொழுக்கிய, வார்த்த.

“சோறு வாக்கிய கொழுகஞ்சி” (பட்: 44)

(நச்சர்: சோற்றை வடித்தொழுக்கிய கொழுவிய கஞ்சி)

துளங்கு தசம்பு வாக்கிய (மலைபடு: 463)

(வாக்கிய = வார்த்த)

வய் : வளைவுக்கருத்து வேர்.

வய் > வயல் > வல் >

வல் + ஐ > வலை.

வல் > வள் > வள் + ஐ > வளை

வல் + து > வட்டு (வட்டம்)

வட்டித்தல். 1. வட்டமாதல்

2. சுழலுதல்

“வட்டித்துப் புயலே நுரைஇய வியலிரு ணடுநான்”

(அகம்: 218)

3. சுழற்றுதல் (புறம்: 42)

4. உருட்டுதல். “கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்ப” (கலி: 136)

வட்டு > வடு > வடி வடிதல் = ஒழுக்குதல்

வடித்தல் = 1. ஒழுகச் செய்தல்

“கட்புனல் வட்டித்து” (தனிப்பா: 1:351, 73)

2. வடிகட்டுதல். “வடித்தெடுத்து” (தனிப்பா: 1: 182:3)

வடி = வடித்தெடுக்கை. “வடியுறு தீந்தேறல்” (பு.வெ. 1:79)

வார்தல் - வார்த்தல் - வருத்தல் - வாங்குதல் - வாக்குதல்
- வட்டித்தல் - வடித்தல் எனவரும் யாவும் வளைவுக்கருத்து
அடிப்படையினின்று உருப்பெற்றனவே!

(மீளவும் - வளைவுக்கருத்து வேரான “உய்” எனும்
நிலையிடத்துக்கு வந்து மேலுங் கருதலாம்!....)

உய்: வளைவுக்கருத்து வேர்

உய் > உய் + அகு > உயகு > உயங்கு

உயங்குதல் = 1. வருந்துதல்

“உயங்கவனள் கிடந்த கிழத்தியை”

(தொல். பொருள்: 144. இளம்)

“உயங்கின்று அன்னை என் மெய்” (அகம்: 17:3)

2. (வளைதல் >) துவளுதல்

“உயங்கு படர் வருத்தம்” (புறம்: 150:4)

உயங்கு : வருத்தம்.

“பெருகிய உயங்கு அயர்வு என்னும் ஒரு பதினைந்து

பெயரும் வருத்தம் ஆகும்” (ஆசி. நி: 197)

உயங்கு + அல் > உயங்கல் = வருத்தம், தளர்ச்சி
 “உயாவே உயங்கல்” (தொல். சொல். 369. சேனா.)
 “உயவே... கவற்சி உயங்கல்... வருத்தம் ஆகும்” (பிங் : 1879)
 உய் > உயகு > உயக்கு உயக்குதல் = வருத்துதல்
 (பெப். அக.)

உயக்கு + அம் > உயக்கம் = வருத்தம், துன்பம்.
 “உண்ணாப் பிணவின் உயக்கம் தீரிய” (அகம்: 357:3)
 (அகம்: 85:2, 147:11, 336:3, 392:3)

“தெருமரல் உயக்கமும் தீர்க்குவெம்” (புறம்: 381:16)

[உய் > உய் + அல் > உயல் > உயலுதல் =

(வளைதல் > அசைதல்

“உயலுங் கோதை ஊரல்அம் தித்தி” (பதிற்றுப்: 52 :17)]

உயவு = வருத்தம் :

“என் உயவு நோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே”) குறுந்: 28)

உயவு > உயா = வருத்தம். (ஒ.நோ: நிலவு > நிலா
 களவு > களா)

“பருந்து இருந்து உயா விளி பயிற்றும்” (அகம்: 19:2-3)

உயாவுறுதல் = மிக வருந்துதல் (கச்சி. காஞ்சிப்பு. தீர்த்த: 8)

உயவுதல் = வருந்துதல்.

“நொந்து நொந்து உயவும் உள்ளமொடு வந்தனென்” (ஐங்: 491)

“ஈன் பருந்துயவும் வான்பொரு நெஞ்சினை” (நற்: 3: 1)

“கைசிறிது அவிழினும் உயவும் ஆய்மத் தகுவி”

(அகம்: 289:7, 8)

உயவல் = வருந்துகை.

“நீர்நசைக்கு ஊக்கிய உயவல் யானை” (ஐங்: 377)

உயவற் பெண்டிர் = கைம்மை நோன்பால் வருந்தும் மகளிர்.

(புறம்: 246:9-10)

(மேலுந் தெளிவு நோக்கத்துக்கு:)

“உய்” - எனும் வளைவுக் கருத்துவேரின் திரிபும் -

(பொருள் ஒப்பும்)

உய் > ஓய் > அய் (வளைவுக்கருத்துக் கிளைவேர்)

(உகர - ஓகர - அகரத் திரிபு)

அய் > அயகு > அயக்கு. அயக்குதல் = அசைத்தல்.

“குன்றுகள் அயக்கலின்” (கம்பரா. 6, 7, 10)

வருத்துதல்

“நோய்வினை தீர்ப்பான் இசைந்தருளி

அயக்கினவாறு அடியேனை” (தேவா: 4,91,9)

அயகு > அயங்கு அயங்குதல் = அசைதல்.

“அயங்கவன் அழற்ற” (பெருங்: 5, 1, 204)

உய் > ஒய் > அய்

அய் + அர் > அயர் அயர்தல் = (வளைதல்>) ஆடுதல்

1. கொண்டாடுதல் (ஐங்: 61)

2. வெறியாடுதல் (நற்: 273:4)

3. விளையாடுதல் (குறுந்: 294)

4. கூத்தாடுதல் (புறம்: 370:25)

5. நீராடுதல் (பரிபா: 6:40)

அயர்தல் = 1. தளர்தல்

“நீதான் அறிவயர்ந்து எம்மில்லுள் என் செய்ய வந்தாய்”

(ஐந். ஐம். 22)

2. வருத்துதல்

“பூக்குற்று அழுந்த அயர்ந்த ஆயம்” (நற்: 115:1,2)

3. உணர்வு அழிதல்

“வீழ்ந்தார் அயர்ந்தார் புரண்டார்” (கம்பரா: 2,4,64)

அயர்ச்சி = 1. சோர்வு, களைப்பு

“சுரத்திடை அயர்ச்சியை ஆறுகம்” (ஐங்: 396)

2. வருத்தம்

“மறைந்து போயினள் எனச் சிறிது அயர்ச்சியும்”

(திருவிளை. பு. 36:27)

அயர்தி = சோர்வு, இளைப்பு

அயர்ப்பு = தளர்ச்சி.

“அயர்ப்பிற் றாங்கும்” (பெருங்: 5: 1, 135)

அயர்வு = சோர்வு.

“அயர்வு மெய் நிறுப்பவும்” (குறுந்: 316)

அய் + அவு > அயவு > அயா = மனத்தளர்ச்சி

“அன்பின் நெஞ்சத்து அயாப் பொறை மெலிந்த”

(அகம்: 107:2)

“செங்கயிற்று ஒழுகைப் பகடு அயாக் கொள்ளும்”

(அகம்: 329:7)

அயாவயிர்த்தல் = இளைப்பாறுதல்

அயாவறுதல் = துன்புறுதல்

“அயாவறு காலை” (நற்: 164:3)

அயாவதல் = வருந்துதல்.

“மான் அயா நோக்கியர் மருங்குல் போல்வதோர் கான்யாறு”

(சீவக: 1822)

உய் > ஓய் > அய் >

அய் + ஐ > அயை > அசை.

அசைதல் = ஆடுதல் - அலைதல் - நுடங்குதல்

“ததை இலை வாழை முழுமுதல் அசைய” (ஐங்: 460)

கூத்தாடுதல் - நடனமாடுதல்

“அசைந்தவன் காண் நடமாடி” (தோவ: 6, 64, 7)

உலவுதல் (திருவிருத் : 31. அரும்)

அசைதல் = 1. ஓய்தல், தளர்தல்

“நடைமெலிந்து அசைஇய நன்மென் சீறடி” (சிறுபாண்: 32)

“அசைநடைப் பாண் மகள்” (ஐங்: 49)

2. சோர்ந்திருத்தல்

“இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்” (குறள்: 287)

அசைதல் = 1. நிலைகுலைதல், மனங்கலங்குதல்

(பதிற்றுப்: 69:11)

2. வருந்துதல்

“மாவே... களன் உழந்து அசைஇய மறுக்குளம்பினவே”

(புறம்: 97: 11-13)

அசைத்தல் = ஆட்டுதல் (பரிபா: 21:19-21)

அசைத்தல் = வருந்துதல்

“உயங்குநாய் நாவின் நல்லெழில் அசைஇ
வயங்கிழை உலறிய அடியின்” (சிறுபாண்: 17-18)
அசைவளி = உலவுங் காற்று > தென்றல்

(குறுந்: 195.; கலித்: 126:12)

அசைவு = 1. தளர்ச்சி

“இழிவே இழிவே அசைவே வறுமை என”

(தொல். பொருள். 249)

அசைவு = தளர்ச்சி (இளம்)

2. சோம்பல்.

“ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை” (குறள்: 371)

அசைவு = வருத்தம் (பெருங்: 1: 48, 68)

உய் : வளைவுக்கருத்து வேர்.

உய் > ஊய் > ஊழ் = முறை (கருதுக : முறு = வளைவு
முறு > முறுக்கு முறு > முறை)

ஊழும் = முறைமுறை

“உந்துவளி கிளர்ந்த ஊழ் ஊழியும்” (பரிபா: 2:7)

“முலை மலிந்து ஊழும் முயங்கிய காலே” (பு.வெ : 295)

ஊழ் : செய்த வினைக்கேற்ப மீளவரும்பயன் அல்லது
விளைவுப் பயப்பு

“பேதைப் படுக்கும் இழுவும்” (குறள்: 372)

ஊழ் = 1. முறைமை

“பல்லாழ் புன்புறப் பெடையொடு பயிரி” (குறுந்: 285)

“பல்லாழ் சேயிழை தெளிர்ப்பக் கலைஇ” (அகம்: 31: 11-12)

“ஊழின் ஆகிய உயர்பெருஞ் சிறப்பு” (பதிற்றுப்:4. பதிக:5)

2. தடவை (கருதுக : தடவு (தட)

[“தடவென் கிளவி கோட்டமும் செய்யும்” (தொல்.சொல். 804)

கருதுக : “தட மருப்பு எருமை” (நற்: 120)

தடவு + ஐ > தடவை = முறை]

“பல்லாழ் நினைப்பினும் நல் என்ற ஊழ்” (ஐங்: 374)

“பல்லாழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்கும்” (கலித் : 61 :5)

“பலவூழ் புக்குப் பயன் நிறை கவர்” (அகம்: 377:5)

(மேலுங் கருதுக: ஊழ் > சூழ் > சூழ்தல் = முற்ற வளைத்தல்
சூழ்ச்சி = சூழ எண்ணுதல் - ஆராய்ச்சி)

உய் > ஓய் : வளைவுக் கருத்துப் பக்க வேர்

(ஓய் > ஓய்தல் = (வளைதல்) > தளர்தல் ; சோர்தல்)

ஓய்தல் = வளைதல் > வளைத்துக் கொட்டுதல் -

சாய்த்துக் கொட்டுறுதல்.

“உய்பு ஓய் உமணர் அருந்துறை போக்கும்” (அகம் = 30:5)

“உய்பு ஓய் சகடம்” (குறுந்: 165)

ஓய்யுதல் = வளைவுற்று ஒழுகுதல்.

“ஓய்யுநீர் வழிக் கரும்பினும்” (பதிற்றுப்: 84:7)

“வளராப் பார்ப்பிற்கு அல்குஇரை ஓய்யும்” (நற்: 356)

(ஓய்யும் = வளைத்து உண்ணக் கொடுக்கும்)

ஓய்தல் = சாய்வுற்றுக் கொட்டப் பெறுதல், உதிர்தல்.

“வாடுபல் அகலிலை கோடைக்கு ஓய்யும் (அகம்: 143:4)

ஓய்குதல் = அசைதல்

“மெல்லியன் மகளிர் ஓய்குவனர் இயலி” (பதிற்றுப்: 78 :5)

ஓய் > ஓயில் ஓயிலாட்டம்.

ஓய் : (வளைவு >) ஓய் > ஓயி > ஒழி

ஒழிதல் : அழிதல். ஒழிந்துபோதல் = அழிந்து போதல்

ஒழிந்தோர் = இறந்தோர்.

“உடைசலப் பட்டாங் கொழிந்தோர்” (மணிமே: 16:20)

ஓய் > ஓயி > ஒழி. ஒழிதல் = சாதல், இறத்தல்.

“ஈரைம்பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழிய” (புறம்: 2:15)

“மன்பதை பெயர அரசு களத்தொழிய” (பதிற்றுப்: 77:30)

“ஒழிபல செய்யும் வினையுற்ற நாளே” (திருமந்: 463)

“ஒழிதல்.... சாதல்” (நாநார்த்த: 955)

ஒழிதல் = (வளைதல் > வாடுதல்

“மருங்கு ஒழிய வந்து” (புறம்: 370 : 5)

ஒழிதல் = (வளைதல் >) சாதல், இறத்தல், மறைதல்

“உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்”

(தொல். எழுத். 1588)

ஒழிதல் = (வளைதல் >) மறைதல் > இல்லாமற் போதல்,
வெறுமையாதல்.

“சுற்றமர் ஒழிய வென்று
கைக் கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்” (தொல்.பொருள். 69 :3)

ஒழிதல் : நீங்குதல், விட்டு நீங்குதல்

“எண்ணிடை ஒழிதல் ஏதமின்றே” (தொல். பொருள். 449)

ஒழிவு = ஒய்வு, “இடை ஒழிவு இன்றி” (பரிபா. திரட். 1:45)
பிரிந்த தலைமகனை

“ஒழிவின்றி நினைத்த தலைமகளிர்”

(குறள்: அதி:131 மணக்குடவர்)

ஒய் > ஒய்ச்சல் = ஒய்வு

கருதுக : ஒய்வு, ஒய்ச்சல் (வளைவு > தளர்ச்சி, களைப்பு)

உய் : வளைவு:

உய் > ஒய்.

ஒய்தல் = வளைதல் > தளர்தல் > சோர்தல்

“ஒய் நடைப் புரவி” (புறம்: 299:2)

“உணர்வு ஒய்ந்து உடல் தேம்புவான்” (கம்பரா. 5:3:29)

ஒய்வு : தளர்வு, இளைப்பாறுகை

ஒய்வுறுதல் = தளர்ச்சியடைதல்.

“எழும் வீழும்... உணர்வு ஒய்வுறும்” (கம்பரா: 3:11:14)

உய் > ஒய் > ஒய்

ஒய்தல் = (வளைதல் >) சூழ்தல்; சூழ எண்ணுதல்

நுண்ணியதாக ஆராய்தல், தெளிவார உணர்தல்

“ஒய்தல் ஆய்தல்... உள்ளதன் நுணுக்கம்”

(தொல். சொல். 330. சேனா)

ஒரு கலத்துளிருந்து அல்லது ஒரு மேலிடத்தினின்று நீர் அல்லது நீர்மப் பொருளானது கீழிறங்குகையின் போது - சாய்வாக வளைந்து வீழும் அதன் பாங்கமைவு அடிப்படையிலேயே ஊற்றுதற் பொருண்மைக் கருத்துகள் பலவும் உருப்பெற்றுச் சொற்பெறு அடைந்திருக்கின்றமை மீளவும் நினையத்தக்கது!

ஓர் அருஞ்சுருக்கமாக ஈண்டும் அக் - கருவளர்ச்சியைக் கண்டு கருதிச்செல்வது அறுதித் தெளிவு நோக்கத்துக்கு வழிகூட்ட

வல்லதாகும்!

1. வய் : (வளைவுக் கருத்துவேர்)

வய் > வாய் > வாய்ர் > வார் = வளைவு.

வார்த்தல் = (வளைய வீழ்தல் - வளைய வீழ்த்தல்)

வார்த்தல் = ஊற்றுதல்

வார் - வார்ப்பு : (மேலுங் கருதுக : வார்புனல் - வார்வெள்ளருவி - வார்ந்துகு சின்னீர் - வார் அசம்பு - வார் அரிப்பன - பனி வார்பு - வற்பெயல் - (வார்பு = சொரிவு)

2. வய் : (வளைவுக்கருத்து வேர்)

வய் > வாய் > வாய்கு > வாகு.

வாகு - வாங்கு = வளை. வாங்குதல் = வளைதல்.

வாகு > வாக்கு. = வாக்கிய = வடித்தொழுக்கிய

வாக்கிய பசும்பொதி தேறல் (மலைபடு : 463)

(= வார்த்த பசிய முளையாலாக்கின கள்...)

“மண்டை... தேறல் நிறை வாக்கி” (புறம்: 398: 21-22)

நிறை வாக்கி = நிரம்பப் பெய்து (ஊற்றி)

“பலகால் வாக்குவ” (பொருந்.) (= பலகாலும் வார்த்து)

மேலுங் காண்க:

“வாக்க வுக்க தேக்கள் தேறல்” (புறம்: 115:3)

3. வய் : (வளைவுக்கருத்து வேர்)

வய் > வயல் > வல் > வள். (வல் > வலை)

(வல் > வள் > வளை)

வள் + து > வட்டு (வட்டு + அம் > வட்டம்)

வட்டு > வட்டி > வடி.

வடிதல் = ஒழுகுதல்; வடிந்திறங்குதல்.

வடித்தல்: வடியச் செய்தல்

“கட்புனல் வடித்து” (தனிப் : 1:351: 73)

வடிகட்டுதல் = வடித்தெடுத்தல் (தனிப்பா: 1:185: 5)

பிழிதல் “தேமா வடித்தற்றால்” (நாலடி : 257)

வடி = 1. (வடித்தெடுத்த - தேன்) தேன். 2. கள் (பிங்)

“வடியுறு தீந்தேறல்” (பு.வெ: 1:19)

வடிகஞ்சி = சோறு வடித்த கஞ்சி (பதார்த்த: 1389)

வடிகால் = நீர் வடியவிடுங் கால்வாய்.

வடிப்பு = வடிக்கை. (யாழ் அக.)

வடிபாணை = (வடிவுப் பாணை)

வடித்துப் பயன்படுத்துவதற்கேற்ற சோற்றுப்பாணை.

வடி = கூறைச் சாய்வு

வடி + அல் > வடியல் = வடித்த கள், வடித்த நீர் (முதலியன)

வடியிடுதல் = வடித்தெடுத்தல் (யாழ். அக.)

4. குய் : வளைவுக்கருத்து வேர்

குய் > குய் + அம் > குயம் = வளைந்த அரிவாள்

“கொடுவாய்க் குயத்து” (சிலம்பு: 10:30)

குய் > குயல் > குல் > குல் + அவு > குலவு = வளைவு
குலவு > குலா

“குலா வணங்குவில்” (யாப். வி. 22)

குல் > குள் > குள் + அம் > குளம் = புருவம்

“திருக்குள முளைத்த கட்டாமரை” (கல்லா: 39:1)

குள் > குளி > குளி + ஐ > குளியை > குளிகை

குளி + அம் > குளியம் = குளிகை, உருண்டை (அக.நி)

(உருண்டையான மாத்திரை) மருந்து (பிங்.)

குல் > குன் > குனி குனிதல், வளைதல்.

குல் > கொல் > கோல் > கோலு - கோலுதல் = வளைதல்

குள் > கொள் = வளை. (கொள்ளுதல் : வளைதல்.

காண்க : வாங்குதல்)

குள் + து > குட்டு குட்டு > குடு

குடு + அவு > குடவு = வளைவு

குடு > கொடு = வளைவு

கொடுமை = வளைவு (சிலம்பு: 11:20)

காண்க : கொடுவாள் = வளைந்த வெட்டறுவாள், கொடிமரம்
= வில், கொடுவாயிரும்பு = தூண்டில்முள், கொடுங்குழல்,
கொடுங்குழை (அகம்: 3:17, புறம்: 304:1), கொடுங்கோல் (அகம்:
17:13), கொடுந்தாள் (குறிஞ்சி : 257), கொடுந்திரையாடை (புறம்:

275:1 கொடும் புருவம் (குறள்: 1086 : 1), கொடுவரி (புறம்: 58:29), கொடுவில் (புறம்: 23:5), கொடுவெண் திங்கள் (அகம்: 86:6), கொடுமுள் (அகம்: 357:1)

கொள் + து > கொட்டு

கொட்டுதல் = (வளைத்தல் - வளைதல்)

> (சாய்த்தல்) > சாய்த்துக் கீழிறக்கப் பண்ணுதல்)

: 1. சொரிதல். “சோரி கொட்ட” (திருமுரு. பிள். பா: 37)

2. பெய்தல்

“மாமழை கொட்டு கொட்டென்று கொட்ட”

(தனிப்பா. திர. 2, 4)

3. ஊற்றுதல். (ஆட்சிச்சொல்: பக்: 264)

4. சிந்துதல். “உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால் - என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி” (பாரதி. பா)

4. கவிழ்த்து விழப்பண்ணுதல்

“தோன்றி மவ்வலை மதுகொட்டி” (முகு.பள்: 44:4)

கொட்டுதலாவது, சலத்தைச் சாய்த்துக் கவிழ்த்து உள்ளடக்கத்தைச் சிந்துதல் அல்லது சொரிதல் என்பார், பாவாணர்! (காண்க: வேர்ச். கட்: பக். 46) (தொகுதி: 2)

இவ்வாறு, மேற்பட விரித்துச் சுட்டிய நால்வகையிலாகும் சான்றுகளுள் பெரும்பாலனவும் வளைவுக் கருத்து அடிப்படையிலேயே நீர்ம வீழ்ச்சிக் கருத்துக்களானவை உருப்பெற்றுள்ள உண்மைகளைத் துலக்கமாக உணரவியல்கின்றது!

இன்னவாறே - “உய்” எனும் வளைவுக் கருத்து வேரினின்று விளர்வெய்திய, “ஓய்” எனும் திரிபுக் கிளையினின்றே - ஓய் > ஓய்யு > ஓய்யுகு > ஓய்யுகு > “ஓமுகு” என்றவாறான வடிவெய்தி வளைந்து வீழ்கைப் பொருண்மையொடு நிலைகொண்டு நீள்கின்றது!

உய் > ஓய் > ஓய்யு > ஓய்யுகு > ஓய்யுகு > ஓமுகு.

“கு” ஒரு வினைச்சொல்லாக்க ஈறு.

(கருதுக: முறு > முறுகு. கரு > கருகு, பொரு > பொருகு, திரு > திருகு, உரு > உருகு, மறு > மறுகு...)

ஓமுகு - ஓமுகுதல் : (வளைதல் - வளைவுற வீழ்தல்)

1. நீர் ஓமுகுதல், நீர் பாய்தல்

“தண்புனல் ஒழுகும் தேனூர் அன்னள்” (ஐங்: 54 : 3)

“ஒழுகுபுனல் ஒளித்து” (சிலம்பு: 25 : 19)

“புனல் ஒழுகு புள்ளிரியும்” (நலாடி: 212)

“ஒழுகு புனல் கங்கை” (குமர. நான். மாலை: 28)

2. (நீர் முதலியன-) சொட்டுதல்

“பைந் நிணம் ஒழுகிய நெய்யுடை அடிசில்” (குறிஞ்சி: 204)

“அசம்பு ஒழுகிய பொய்க் கூரை” (திருவாச: 26:7)

“அளைவது காமமடு நறவு

நெய்யொழுகு மூனும்” (சீவக: 1551)

“உமைமுலை பீர்வட்டு ஒழுகிய பால்” (திருச்செந். கலம். 7:11)

ஒழுகு மாடம் = உடம்பு.

“ஒழுகு மாடத்து ஒன்பது வாய்தலும்” (தேவா: 5 :32)

ஒழுக்கும் பீளை = பீளையைப் பெருக்கும் கண்ணோய் வகை
(தைல. கரு. : 57)

ஒழுக்கு நீர்ப்பாட்டம் = ஆற்றுக்கால் பாசன வரி (கல்வெட்டு)

ஒழுகு > ஒழுக்கு :

“மழை யொழுக்கு அறா அப்பிழையா விளையுள்”

(மதுரைக்: 57)

(நச்சர் உரை: அறா ஒழுக்கு மழை பிழையா விளையுள் = இடைவிடாமற் பெய்கின்ற மழையால் தவறாத விளைதலையுடையதாகிய....)

ஒழுக்கு = பெய்வு, மழைபொழிவு

ஒழுக்குதல் = வார்த்தல்.

“ஒழுக்கவென் கணுக்கொரு மருந்து” (தேவா: 7:54:1)

“கமழ் புனல் ஒழுக்கி” (பெரிய. பு: 2:8:1229)

ஒழுக்கு : இடையறாது ஒழுகும் மழையொழுக்கு

“நீர் இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு” (குறள்: 20)

புயல் (குறள்: 14) - விண் (குறள்: 13) - வான் (குறள்: 11,20)

வானம் (குறள்: 18, 19) எனவரும் சொற்கள் யாவற்றையும்

“மழை” எனும் ஒற்றைப் பொருண்மைக்காகவே பயன்படுத்தியுள்ளார், திருவள்ளுவர். (காண்க: வான் சிறப்பு - அதி: 2).

ஒழுக்கு + அம் > ஒழுக்கம் : நீரோழுக்கு, நீர்மவொழுக்கு
 “உவகையாகவே சொரிந்தனன் குருதிநீர் ஒழுக்கம்” (கச்சாலை
 - காஞ்சிப்பு: 377)

ஒழுகுதல் என்னும் இயக்கநிலையுள் - இடையறாது இயலும்
 வினைத்தொடர்ச்சி நீட்சிப்பான்மை உள்ளடங்கியுள்ளது!

அறாது தொடரும் நடையை - (நடத்தையை -) அதன்
 தொடர்வினையாகிய பயில்வினை “ஒழுகுதல்” எனும் தொழிற்
 பெயரினுள்ளாகவே ஓர் உடன்பொருண்மை உண்மையையும்
 காணவியல்கின்றது!

சாய்வுற வீழும் நீரோழுக்குக் காட்சிக்கருவே ஒழுகுதலுக்கும்
 - அதன் இடையறா இயல்வாகிய ஒழுக்குதலுக்கும், அவ்வாறு நடை
 தொடரலாகும் ஒழுக்கநடையாகிய நெறிக்கும் உரிய கருத்து
 வளர்ச்சியாக்கங்கள் ஒழுகியியன்றுள்ள காட்சிகளை இது தொடர்பான
 சொல்லுருவாக்கங்கள் பலவற்றுள்ளும் காணவியல்கின்றது!

ஒழுகுதலாகிய நீர்வீழ்வு இயக்கம் தொடர்ச்சிநிலை கொண்டு
 இறக்கம் நோக்கிய பாய்வு வினையமைவு காரணமாக - நீரோட்டம்
 என்றவாறான பொதுப்பொருண்மை அடைந்தது!

“நீடு நீர் வையை” என்றவாறு வரும் சிலப்பதிகாரத்துத்
 துன்பமாலைப் பகுதியுடங்கும் 4- ஆம் பாடற்கண்ணுள்ள வரிக்கு
 - அடியார்க்குநல்லார் உரைகூறுகையில் “ஒழுக்கறாத நீரை உடைய
 வையை” என்றதனுள்ளும் - “மழை ஒழுக்கறாப் பிழையா விளையுள்”
 எனவரும் மதுரைக் காஞ்சி வரியினுள்ளும் (507) இந் நீரோட்டப்
 பொருண்மையை உரிய பதிவுகளாக அறியவியல்கின்றது.

“ஒழுகு நீர் ஆரல்” (குறுந்: 25:4) “ஒழுகு நீர் நுணங்கறல்”
 (நற்: 110:12) என்பன போன்றவற்றுள்ளும் இந்நீரோட்டப்
 பொருண்மைப் பதிவுகளைக் காணலாகும்!

ஆற்றொழுக்கு என்றவாறு, கூட்டுச் சொல்லமைப்பிலேயே
 பயிலப் பெற்றுள்ள நன்னூல் 19: பதிவினுள், இந் நீரோட்டப்
 பொருண்மையைத் துலங்கக் காணவியலும்!

ஒழுகுதல் : (நீர்ஒழுக்கு அமைவுபோல் - இயக்கங்
 கொள்ளுவதாகிய -) நடக்கை.

“அடக்கிய லின்றி அடி நிமிர்ந் தொழுகியும்” (= நடையிட்டும்...)
 (தொல். பொருள்: 452)

காவிரியாற்றின் நீரோட்ட வினையைக் குறிப்பிடுவதற்கு - “நடத்தல்” எனும் தொழிற்பெயர் கொண்டு இளங்கோவடிகள் கையாண்டுள்ள பதிவீடுகள் பண்டைய மரபுப் பொருண்மைக்கோள் தொடர்ச்சித் தகைமையன!

காண்க:

“விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப

நடந்தாய் வாழி காவேரி” (சிலம்பு: 7:4:2)

“கருங்கயற்கண் விழித் தொல்கி

நடந்தாய் வாழி காவேரி” (சிலம்பு: 7:25:2)

“காமர்மாலை அருகசைய

நடந்தாய் வாழி காவேரி” (சிலம்பு: 7:26:2)

“உய்” என்னும் வளைவுக்கருத்து வேர் அடிப்படையிலாக வளைய வீழும் நீரின் தோற்றக் காட்சியையும், அடுத்ததாக - அது பள்ளச் சரிவு வாட்டம் நோக்கிய வாகில் இயன்று ஒழுகல் ஓட்ட நீட்சியியக்க அமைவிலான காட்சியையும் உட்கொண்ட முறைமையிலேயே - “ஒழுகு” எனும் செறிவார்ந்த திணுக்க வினைச் சொல், - இயல், நடை, செல் என்றவாறான பல பொருட்பாடுகளில் விரிவாரக் காலுன்றியவாறு பொருட்பயன்பாடுகள் மிகுந்து செழித்தியலுகின்றது.

ஒழுகு - தல் . 1. நீர்பாய்தல் 2. நீர் முதலியன சொட்டுதல் 3. நடத்தல் 4. முறைப்படி நடத்தல் 5. கடைப்பிடித்தல் 6. நேர்மைப்படுதல் 7. வளர்தல் 8. நெடுமையாதல் (காண்க : ஒழுகுதல் = நீளல். நாநார்த்த : 952). நீளம் (திவாக), 9. மிகுதல் 10. பார்த்தல் 11. அமிழ்தல் என்றவாறான பல பொருள் விரிவாக்கங்களில் பயன்பட்டுள்ளது!

ஒழுகு > + தல் > ஒழுகல் = நடக்கை, ஒழுக்கநெறி

“வந்தகுற்றம் வழிகெட ஒழுகலும்” (தொல். பொருள்: 2)

“கடிந்தொழுகல் கூடுமோ?” (பரிபா: 20:87)

ஒழுகு > ஒழுக்கு. = 1. பொழிவு, 2. நீர் சொட்டுகை, 3. நீரோட்டம், 4. நன்னடத்தை, 5. வரிசை; வரிசையமைவில் ஒன்றை யொன்றைத் தொடர்ந்தவாறு முன்னோக்கி இயலுகை. (காண்க:

“சிறுநுண்ணெறும்பின் சில்லொழுக்கு ஏய்ப்ப” (புறம்: 173)

ஒழுகு + ஐ > ஒழுகை

வண்டி வரிசை

1. “உப்புஓய் உமணர் ஒழுகையொடு வந்த” (அகம்: 310:14)

2. “நோன்பகடு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த மந்தி”

(சிறுபாண்: 35)

3. “சிறுதுளைக் கொடுநுக நெறிபட நிரைத்த

பெருங்கயிற்று ஒழுகை மருங்கிற் காப்ப”

(பெரும்பாண்: 62-63)

(வண்டி வரிசையில் தொடரும் ஒரு வண்டி) >

வண்டி :

“உமணர் எடுத்து ஒழுகைத்தோடு நிரைத்தன்ன” (குறுந்: 388)

“கொள்ளை சாற்றிய கொடுநுக ஒழுகை” (அகம்: 159: 2)

“நெடுநெறி ஒழுகை நிரைசெலப் பார்ப்போர்” (நற்: 354)

“உமணர் உப்போய் ஒழுகை யெண்ணுப்” (புறம்: 116)

ஒழுகைத் தோடு = வண்டிகளின் அணிவரிசைத் தொகுதி
காண்க : “ஒழுகைத் தோடு” (குறுந்: 388)

ஒழுகு > ஒழுங்கு = வரிசை.

“ஓரியின் ஒழுங்கும் நிவந்த” (கம்பரா: 6, 21, 201)

சகடம் + ஒழுங்கு > சகடவொழுங்கு = வண்டிகளின் வரிசை
(காண்க : “சகடவொழுங்கு” (சிறுபாண்: 55. உரை)

ஒழுகு (ஒழுகுதல்:)

: நீர் ஒழுகுகை போலும் அமைவினொடு மென்மெல இயலும்
நடையினை மேற்கொள்ளுதல்.

ஒழுகு + இசை > ஒழுகிசை:

(நீரியக்க எண்மையும் கவினார்ந்த மீமெல்லிய சீரிய இயங்கு
முறையும் கொண்ட மெல்லியல் சான்ற ஒழுகலாகிய அமைவியக்கப்
பொருண்மை கருதியே ஒழுகிசை போலும் யாப்பியற் சொற்கள்
தமிழுள் உருவாக்கம் பெற்றுள்!)

ஒழுகிசை = யாப்பின் ஓசைக் குற்றம் இல்லாமல் செவிக்கினிய
மெல்லியைவு உடைமையாகிய குணம். (தண்டி: 19)

ஒழுகிசைச் செப்பல் = இயற்சீர் வெண்டளை - வெண்சீர்
வெண்டளையிரண்டும் விரவிவந்த வெண்பாவினோசை (யாப்.
காரிகை : 22)

ஒழுகிசைத் துள்ளல் :

கலிப்பாவின ஓசையுள் ஒன்று (கதிரை. அக)

ஒழுகிசையகவல் : நெரொன்றாசிரியத் தளையும் - நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் விரவிவரும் அகவலோசை (யாப். காரிகை: 22)

ஒழுகிசை வண்ணம் = வல்லினம் - மெல்லினம் - இடையினம் ஆகிய மூவினமும் விரவிவரும் வண்ணச் சந்த வகை (முத்துவீரியம்: 986)

வளைவுக் கருத்தடிப்படையில் உருப்பெற்ற ஒழுக்குதலும் - ஒழுக்குதலும் - காலப் பயில்வில் பொருள் திணுக்கமேறி விளர்ந்து நடத்தல் (இயலுதல்) என்னும் நடையியக்க வினைக்கெனப் பதிவுற்றுச் செவ்விய பொருட்பேற்றால் பயன்பரம்பலாயிற்று!

இதன் சொல்லுருவாக்க வகைமை இரண்டுமே - வளைவுக் கருத்து வேர் முறையில் வளர்ந்துள்ள மொழியியல் உண்மை - இச் செந்தமிழ்மொழியானது இயற்கைசார் படிமலர்ச்சி முறைமையில் உருவாக்கப்பெற்றுள்ள மொழியாகும் என்பதனையும் உடன் உணர்த்துகின்றது!

ஒழுக்கு (ஒழுக்கு) என்பதன் வேர்க் கருவானது வளைவுக் கருத்தடிப்படையினைக் கொண்டுள்ளது போலவே - நேர்ப்பொருண்மையிலான “நடை” என்பதுவும் அதே அடிப்படைக் கருப்பொருண்மை சான்ற வேறொரு வேரினில் தோற்றமுற்றுள்ளது!

கருதுக : உய் : வளைவுக்கருத்து வேர்.

(உயங்கு - உயங்கல் - உயக்கு - உயக்கம் போன்றனஇவ்வேரினின்று வளைவுக் கருத்து அடிப்படைகொண்டு வருத்தத்தைக் - (துயரை) குறித்தன என்பது முன்னரே உரைக்கப் பெற்றுள்ளது.)

உய் > ஒய் (வளைவு) உலம் வருதல் > உலமருதல் = சுழலுதல்

உய் > உயல் > உல் > உல் + அவு > உலவு.

உலவுதல் = சூழ்தல் (திணைமாலை : 56)

உலாவுதல் = சூழ்தல். “தூசலாய்க் கிடந்த” (சீவக: 550)

உலுக்குதல் = நடுங்குதல் (வின்சிலோ.)

குலுக்குதல் (செ.ப.க. அக.)

உலைவு = வருத்தம் (சீவக: 1735) நடுக்கம் (கம்பரா. 6:31:6)

உய் > உயல் > உல் > ஒல் > அல் = வளைவு

அலைவு = திரிவு, உலவுகை

அலங்கல் : அசைவு.

“அலங்கலந் தொடலை” (நற்: 169:8)

அலம் = (வளைவு) > துன்பம்

“அசு அலம்புரி ஐம்பொறி வாளியும்” (கம்பரா: 1.1.1.)

அலம் : (கொடுக்கினை உடையது) தேள்

“அலம் என் பெயரும் தேளின் மேற்றே” (திவா: 75)

தேள் கொடுக்கு

“அலம்... தேள் கொடுக்குமாகும்” (நாநார்த்த: 828)

நளியோரை (திவா.)

அலம் வருதல் > அலமருதல் = சுழலுதல்.

“திருமுகத்து அலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்”

(பதிற்றுப்: 21:35)

அசைதல், புரள்தல்.

“ஆலைக்கு அலமரும் தீங்கழைக் கரும்பே” (மலைபடு: 119)

உய் > ஒய் > அய் (உகர - ஓகர - அகரத் திரிபு)

அய் > அயை > அசை = அலை.

அய் > ஞய் > ஞயல் > ஞல் (வளைவுக்கருத்துக் கிளைவேர்)

ஞல் > ஞல் + அங்கு > ஞலங்கு > நலங்கு =

ஆலத்தி சுற்றும் மங்கலச் சடங்கு - வகை.

ஞல் > ஞால் > ஞால் + இ > ஞாலி > ஞாளி

“வலம்சுரித் தோகை ஞாளி மகிழும்” (அகம்: 122:8)

வலப்பக்கமாகச் சுரிவுடைய (வளைவுடைய) வாலினை உடைமை பற்றி “ஞாளி” என்னப் பெற்றது.

“ஞமலி” எனும் நாய்க்குரிய மற்றொரு பெயர் -

(யாம் > யாமம் = நள்ளிரவு. யாம் > யாமல் > ஞாமலி>)

ஞமலி என்பது நள்ளிரவிற் பேரளவிலாக குரைப்பொலியெழுப்பும் அடிப்படையில் சுட்டப் பெற்றதாகும்.

காண்க :

“அரவாய் ஞமலி மகிழாது மடியின்” (அகம்: 122:9)

ஞல் > ஞால் > ஞான் + து > ஞான்று = கதிரவன் மலையை அடுத்து வளைய வீழ்ந்து மறைவுறும் பொழுது.

ஞான்றை = பொழுது.

ஞல் > ஞெல் > ஞெலி ஞெலிகோல் = தீக்கடைகோல்.

ஞெலி : (வளைவு > முறுகி உரசுதல் >)

உரசலால் உண்டாகும் தீ. ; தீ.

“ஒலி கழை பிசைந்த ஞெலிசொரி ஒண்பொறி” (அகம்: 39:6)

ஞெலி : உருட்டல் முறை கொண்டு நெளித்து தீ உருவாக்குதற்குதவும் கருவியாகிய தீக் கடைகோல்

“கானவர் பொத்திய ஞெலி தீ விளக்கத்து” (புறம்: 247)

மீச்சிற்றளவிலாக குழித்துளையமைத்த மரச்சில்லுப் பட்டைத் துண்டத்துள் நீடிய வன்குச்சி (கோல்) கொண்டு பொருத்தி - விரைவாரச் சுழலுறும்படி யுருட்டிக் கடைந்து தீ யுருவாக்குவது பண்டைய பழமுறை! இவ்வாறு தீயினைப் பற்றுமாறு உருவாக்கவுதவும் கோல், தீக்கடை கோல் என்னப் பெற்றது. இத்தெளிவார்ந்த வழக்குச் சொல்லுக்கும் மூன்னீடாக இது, “ஞெலிகோல்” என்றவாறே சுட்டப் பெற்றுள்ளது!

“ஞெலிகோல் சிறு தீ மாட்டி” (அகம்: 169 :5)

(புறம்: 315:4, நற்: 142:3, பெரும்பாண்:178)

ஞெலி - ஞெலிகோல் - தீக்கடை கோல்.

உய் > உயல் > உல் > ஒல் > அல் (யல்)

ஒல் > ஞெல் > ஞெலி.

ஞெல் > ஞெள் > ஞெளி > நெளி = வளை.

ஞெல் > ஞெல் > + து > ஞெற்று > நெற்று + இ > நெற்றி =
வளைவான தோற்றத்து நுதல்.

“புருவம்” எனும் உறுப்பமைவும் - இவ் வகைமையிலேயே வளைவுக் கருத்தடிப்படையிலாக “புரு” எனும் கிளைவேரினின்று தோன்றியுள்ள உண்மையும் இவ்விடத்திற் கருதத்தக்கது.

காண்க புரு > புரி = முறுக்கிய திரி. (ஒ.நோ: வைக்கோற்புரி)

புரு > புருவு + அம் > புருவம். (> Brow (eye - brow)

நெற்றி : “புருவமும் நெற்றியும் நுதலா கும்மே”

(பிங்கலம்: 3736).

ஞெல் > ஞெல் > + இ > ஞெலி > ஞெரி > நெரி =

வளை, நெளி

“அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி” (பட்டினப் : 192)

நெரிய = (நிலத்தின் முதுகு-) நெளியும்படி....

நெரி > நெறி (ரகர - றகரத் திரிபு)

நெறி = வளைவு (முடக்கம்) (புறம்: 160:5) (பதிற்றுப்: 67:15)
(அகம் : 35:17)

நெறி = முறை, முறைமை (சிறுபாண்: 230) மலைபடு : 38)
= நடைமுறை (மதுரைக்காஞ்சி : 774)

நெறி = வழி (புறம்: 134:5, 184:5, 195:9, 301:12)

இதே, வளைவுப் பொருண்மைக் கருத்தடிப்படை வழியிலேயே “மறுகு” என்றவாறான சொல்லொன்று தோன்றியுள்ளமையும் உடன் கருத்தக்கதாகும்.

பண்டைய வழிகளில் மிகமிகப் பெரும்பாலனவும் வளைவு - நெளிவினதாகவே அமைந்திருந்த உண்மையும் இச்சொல்லுருவாக்கப் பொருண்மைகளிடையே பொதிந்துள!

ஒப்பக் கருதுக:

“யானைக் கயிற்றுப் புறத்தன்ன

கன்மிசைச் சிறுநெறி” (அகம்: 128 : 10-11)

(உரை : யானையின் முதுகின்கண் கிடந்த கயிற்றுத் தழும்பு போன்ற மலையின்மேற் கிடக்கும் சிறிய வழி...)

முய் : வளைவுக்கருத்து வேர்.

முய் > முயல் > முல். முல் + து > முற்று

முற்று = 1. வளைப்பு (பதிற்றுப்: 63: 11). (கலி: 67:5)

2. சூழ்கை (புறம்: 29 :2)

முற்று > முறு. முறு + அம் > முறம் = சுளகு

முறு > முறு + உ > முறுவு. முறுவு + அல் > முறுவல்

முறுவல் : சற்றே கோணித்த தோற்றத்திலாக வாய்ப்புறத்தே தோன்றும் மெல்லிய நகைப்பு. (அகம்: 39:3, 176:6, 353:21.)

முறு + இ > முறி = வளை

முறு + ஐ > முறை = ஊழ்

முறை = தடவை

முறு > முறுகு > முறுக்கு = வளைவு, திரிவு.

முறு > முறுகு > மொறுகு > மறுகு = சுழலு

மறுகல் = சுழலல் (புறம்: 238:18)

மறுகு = நெறி, தெரு. காண்க : (புறம்: 33:11, 160:13, 215:2, 311:3, 325:10, 329:4, 338:2. 379:17.) சிறுபாண்: 67)

மறுகு > (Sanskrit) *Marga* - track, road. (Manu. Mahabharatha)

> (pali) *magga* = path; road.

> (Asokan) (The language of inscription of Asoka):
morga = road.

(Kalsi rock inscription of Asoka:) *magga* = road.

(Dhauri rock inscription of Asoka): *magga* = road.

(Langada rock inscription of Aroka): *magga* = road

> (prakrit): *magga* = road.

> (pothwari dialect of Lahnda): *magga* = road.

(Kumauni): *du- maggo* = cross - road

(old Bengali): *maga* = path

(Maithili): *mag* = path

(old Awadhi): *magga, maga* = road

(Hindi): *mag, magga* = path, road.

(Gujarati); *mag, magg* = path

(Marathi): *mag* = path, road, track

(Panjabi): *mag* = path

(Kangoi dilect of Kumauni): *magu* = road.

(இயக்கும் பண்முறையுள் ஒரு செஞ்சிறப்புப் பண், “செவ்வழி” என்பதாகும். இது “செவ்வழிப் பண்” எனத் தமிழிசையுள் வழங்கியது.

“..... இருள்வர சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி, யாழ் நின் கார் எதிர் காணம் பாடினே மாக” (புறம்: 144: 1-3)

காலையில் மருதப் பண்ணையும் - மாலையில் இரங்கற் பண்ணாகிய செவ்வழிப் பண்ணையும் பாடுதல் இசைநூல் வரலாற்று முறை. பாணர்க்கு வறுமை தோன்றாவண்ணம் வேண்டுவன நிரம்ப அளித்து, நள்ளி பாதுகாக்கவே - வரலாற்று முறையையே மறந்து - அப் பாணர்கள் மாற்றிப் பாடினர் என்கிறார், பரணர்!

“மாலை மருதம் பண்ணி

கைவழிமருங்கின் செவ்வழி பண்ணி

வரவு எமர் மறந்தனர்” (புறம்: 149: 2-4)

(வரவு = வரலாறு; வரலாற்று முறைமை).

இச் செவ்வழிப் பண் எனும் இசைத்துறைச் சொல்லைச் சமற்கிருதவாணர் “மார்க்க சங்கீத” என்றவாறு மொழிபெயர்த்துக் கொண்டுள்ளமை, இவ்விடத்திற் கூர்ந்து கருதத்தக்கதாகும்!)

முறுகு > மொறுகு > மறுகு = வழி.

மறுகு > (skt) மார்க்க (மார்க)

(செவ்வழிப்பண் = மார்க்க சங்கீத.)

நெறியினை - இயங்குதற்குரிய பாதையினைக் குறிக்கும் சொற்களில் மிகப் பலவும் வளைவுக் கருத்தடிப்படடை வேரினின்று தோன்றியுள்ளமை, இவ்விடத்தில் ஆழ்ந்து கருதத்தக்கது.

நெறியினை - மறுகினைக் குறித்தெழுந்த சொல்விளர்ச்சி முறையிலேயே “தெரு” எனும் சொல் தோன்றியுள்ள பாங்கும் இவ்விடத்தில் கருதத்தக்கது.

துய் (வளைவுக்கருத்து வேர்

துய் > துயல் > துல்.

துல் > தொல் > தெல். (வளைவு)

தெல் > தேல் > தேள் = வளைந்த கொடுக்கினையுடையது.

தெல் + து > தெற்று > தெறு > தெறு + இ > தெறி = தேள் (சா. அக.)

தெறு > தெறு + கால் > தெறுக்கால் = தேள்.

தெறு + பதம் > தெறுப்பதம் = தெறுக்கால்.

தெறிக்கால் = 1. தேள் (திவா.) 2. நளி ஓரை (சூடா)

தெறுப்பதம் = தேள்

“தெறுப் பதம் கழீஇ செறிந்தெழு நரகிடை”

(உபதேச கா. சிவத்துரோ: 229)

தெறுதல் = நெரிதல் (திவா.)

தரித்தல் = நெரித்தல். (பிங்)

தெல் > தெல் > தில் > தில் + து > திற்று > திறு (திரு).

திரு > + இ > திரி திரிதல் = திருகுறுதல்

“திரிந்து மறிந்து வீழ் தாடி” (கலி: 15)

திரிதல் = சுழலுதல்

“வலந்திரியாப் பொங்கி” (பு.வெ.: 9:12)

திரித்தல் = சுற்றுதல்

“எஃகு வலந் திரிப்ப” (திருமுரு: 111)

திரி = முறுக்குகை. “திரிபுற நரம்பின்” (பட்டினப்: 254)
விளக்குத்திரி.

“நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரி கொளீஇ” (முல்லைப்: 48)
திரு > தெரு = வீதி (திவா)

“வாரல் வாழிய ரையவெந் தெருவே” (குறுந்: 139)

“தெருவும் மாமறுகலின் மயக்குற்றன்” (புறம்: 345)

தெரும் + வரல் > தெருமரல் = சுழற்சி, மனச்சுழற்சி

“அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி” (தொல். சொல்: 311)

நெறி - மறுகு - தெரு எனும் முற்கட்டி விளக்கிய முச்சொற்களும் வளைவுக்கருத்து வேர்வழியே உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன! இவைபோன்றே - அதே கருத்துவேரின்று இயவை - செலவு - வட்டை - வாடை போன்ற சொற்களும் உருவாகியுள்ளன! ஒழுக்கம் என்பதுவும் வழியைக் குறிக்கும் சொல்லே, என்னும் பிங்கலம்! (காண்க: பிங் : 4041)

உய் > ஒய் > அய் > + ஐ > அயை > அசை = வளை, இயங்குறு.

உய் > உய்ல் > உல் > ஒல் > அல் > (யல்) > (யல்) > ஞல் > ஞள் > நள் > நள் + ள் + இ > நள்ளி > நளி (வளைந்த கொடுக்கினை உடையதாகிய -) தேள்

தேள் = தெறுக்கால் (பிங்: 3683), நளி (பிங்: 2539)

நள் + து > நட்டு > நடு > நடு + இ > நடடி = வளை

நடு + இ > நடடி.

நடி : வளை, வளைந்தாடு, வளைந்தியல், நடடிப்பு.

“நடிகொள் நன்மயில் சேர்திரு நாரையூர்”

நடி + அன் > நடடியன் > நடடிகள். (யகர - ககரத் திரிபு)

ஓ.நோ: வாணியன் > வாணிகள்

நடி + ஐ (< அய்) > நடடியை > நடடிகை.

நட்டுக்கொண்டு = வளைந்து கொண்டு ; வளைத்துக்கொண்டு

சான்று : “தவறு செய்துவிட்டுத் தலையை நட்டுக்கொண்டு போகிறான்” (உ.வ.)

- நட்டு + அம் > நட்டம் > நடம் = நடனம்
 நடு + அம் > நடம் = வளைந்தாடுகை, கூத்து
 “மைதவழு மாமிடறன் மாநடம்” (திருஞா. தே. பதி: 165:4:1)
 நடம் = நாட்டியம்
 “நடந்வில் மங்கை மாதவி” (சிலம்பு. பதி: 64)
 நடம் = நடனம்.
 “நடந்திறன் நவில்வறு மங்கை மார் முகம் = நாட்டியம்
 (கம்பரா. கி. 512)
 “அருள் கருவிருந்த நடத்தினார்” (மது. கலம்: 100:2)
 நடம் + கால் > நடக்கால் = நடனக்கால்
 “படிமக் கூத்தமைவிப்போன் நடக்கால் காட்டும்” (கம்ப. யுத்:
 1553)
 நடம் + கோல் > நடக்கோல் = நடனக்கோல் (கம்ப. யுத்: 1553)
 நடம் நவிலுதல் = கூத்தியற்றுதல்
 “நடநவில் சரண பங்கய நினைந்து”
 (சிவ. பனு. திர. சோண: 15:3)
 நடமாடுதல் = கூத்தியற்றுதல்
 “நடமாடி ஏழுலகம் உய்யக் கொண்ட நாயகன்”
 (பதினோ: 26, பட்டின. கோயில் 7:1-2)
 நடமாடுதல் = நாட்டியமாடுதல்,
 “நாட்டியமாடுதலைப் போன்றுஆடியிங்குதல்”
 “கதறியங் கைகொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி” (திருப்பு: 7:6)
 நடமிடுதல் = நாட்டியமாடுதல்,
 “குதிகொள நடமிடு மாடலுக்கு” (மீனா. பிள்: 12:5)
 நடு + அனம் > நடனம்
 நட்டு + அன் > நட்டுவன் = நாட்டிய ஆசான்; நாட்டியம் இயக்கி
 நடு + அன் > நடன் = நாட்டிய வல்லோன்
 நட்டு + இயம் > நட்டியம் > நாட்டியம்
 நட்டு + அகம் > நட்டகம் > நாட்டகம் > நாடகம்
 நன் + இர் > நளிர் = விதிர்ப்பு
 நடு + கு > நடுக்கு > அம் + நடுக்கம் >

நற்றமிழ் மாத இதழ் NATRAMIZH - MONTHLY

Applied for Registration with the Press Registrar General of India (PRGI)

பெறுநர் :
திரு.

நடு > நடுகு > நடுங்கு. நடுங்குதல் = அசைவுறுதல்
 “நீர்நணி பிரம்பின் நடுங்குநிழல் வெருஉம் (பெரும்: 288)
 நடுக்கு : அஞ்சுதல் (< வளைதல்) நடுக்கு > நடுக்கம் = அச்சம்.
 அச்சத்தினால் மெய்க்கண் நேரும் அதிர்ப்பு - அஞர்
 “நடுக்கத் துள்ளும் நகையுளும்” (திருஞா. தே. பதி: 5:501)
 “மின்னியுற்ற நடுக்கத்து மேனியாள்” (கம்பரா. அ. 513)
 (தொல். சொல்.: 316:1, பொருந: 94)
 (ஒ.நோ : அய் > அயை > அசை > அசைவு = அலைவு.
 “அசைவில் நோன்தாள்” (புறம்: 148:2)
 நள் > நண் > நாண் = நாணம் = வெட்கம்
 (ஒ.நோ: வள் (=வளைவு) வள்+கு>வட்கு>+அம்> வட்கம்
 வட்கம் > வெட்கம் = நாணம்)
 நடு + அல் > நடல் + ஐ > நடலை = (வளைவு) துயரம்,
 துன்பம், மனக்கவலை
 “நமை நடலை அடையாவே” (திருஞா. தே.1. பதி: 15: 5-4)
 “இல்லை நமன்பால் நடலையே” (திரு. 1:101:6:4)
 “நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்”
 (திரு. 6:961:2)

அடியெடுத்து வைத்து இயங்குகையில் - கால்முட்டாகிய முட்டியின் அசைந்தியன்று வளைவுறும் நெகிழ்வியக்க வினை வகைமையின் கருத்தடிப்படையிலேயே “நடை” எனும் சொல் தோற்றப் பெற்றுள்ளது!

நள் > நள் + து > நட்டு > நடு > நடு + ஐ > நடை (தொழிற்பெயர்)
 நடு + அ > நட (வினைச்சொல்)

(நடை தொடரும்!...)